

PŘÍBĚH

VČELÍ KRÁLOVNA

Byli tři princové. Dva starší se vydali do světa za dobrodružstvím a tam propadli životu tak divokému a zpustlému, že se raději už domů nevrátili. Tomu nejmladšímu, kterému ti dva říkali Hlupáček, nezbylo, než aby se je vydal do světa hledat. Ale když je konečně našel, vyslechl od nich jen posměch, jak by mohl někdo tak prostoduchý něco ve světě dokázat, když ani jim samotným se to nepodařilo, a to jsou mnohokrát chytřejší než on. Inu, dál putovali společně.

Jednoho dne dorazili k velkému mraveništi. Ti dva starší princové ho chtěli hned rozrýt, a pak se dívat, jak budou mravenčkové strachy bez sebe pobíhat s vajíčky, ale Hlupáček řekl: „Nechte ta zvířátka na pokoji, nedovolím, abyste je rušili!“ Za nějakou chvíli přišli k jezeru, na kterém plavalo velké hejno kachen. Těm dvěma sedla na jazyk slina; že si nějakou chytí a upečou, ale jejich hloupý bratr je nenechal a řekl: „Nechte ta zvířata na pokoji, nedovolím, abyste je zabil!“ Nakonec přišli k včelímu úlu, bylo v něm medu, že stékal dolů po kmeni stromu. Ti dva chtěli pod stromem rozdělat oheň a včely zadusit, aby si mohli med vzít. Ale Hlupáček měl opět jiný názor: „Nechte ta zvířátka na pokoji.“ A bylo to!

Tak šli dál, až přišli do zámku, kde stáli ve stájích zkamenělí koně, nikde tu nebylo ani živáčka; prošli všemi stájemi, až přišli na místo, kde byly dveře zamknuté na tři zámky. Na dveřích bylo okénko a tak viděli dovnitř. Ve světnici seděl šedivý mužík. Museli zavolat třikrát, aby vstal, otevřel a vyšel ven. Nic neřekl, jen je zavedl k bohatě prostřenému stolu, a když pojedli a popili, zavedl je do ložnice.

povídka



Druhého rána přišel onen mužík k nejstaršímu princovi, probudil ho a zavedl ke kamenné desce, na které byly napsány tři úkoly; kdo je splní, vysvobodí zámek. První úkol zněl, že musí v nedaleké bažině v lese nalézt princezniny ztracené perly; tisíc je jich do počtu a bude-li při západu slunce chybět jediná, tu ten, který se toho úkolu ujal, zkamení. Princ vyšel ven a začal hledat perly, strávil tím celý den, ale našel jich sotva sto; stalo se, co bylo psáno na tabuli, zkameněl. Jeho mladší bratr našel následujícího dne těch perel dvě stě, a tak zkameněl také.

Ted' přišel na řadu Hlupáček, hledal a hledal, ale šlo to tak pomalu, až se z toho rozplakal. A jak tam tak seděl a kutálely se mu slzy po tvářích, objevil se mravenčí král, kterému tenkrát zachránil život, spěti tisíce mravenci; a trvalo to malou chvíli a ležela před ním pěkná hromádka perel, bylo jich přesně tisíc.

Druhý úkol bylo přinést klíč od princezniny ložnice, který leží na dně jezera. Tak tam šel a viděl, že na něj už čekají ty kachny, které tenkrát zachránil, aby mu daly klíč, který vynesly z hlubin.

Třetí úkol byl ale nejtěžší, měl ze tří spících princezen, byly si podobné jako vejce vejci a nikdo je od sebe nedokázal rozlišit, vybrat tu nejmladší a nejmilovanější. Lišily se jen v jednom; než šly spát, tak ta nejstarší si vzala kousek cukru, ta prostřední trošku sirupu a ta nejmladší lžičku medu. Tu přiletěla včelí královna, které tenkrát Hlupáček zachránil život, a ohledala rty všech tří dívek, až nakonec zůstala sedět na rtech té, která jedla med. V tom okamžiku bylo kouzlo zlomeno a celý zámek byl vysvobozen, kdo byl zkamenělý, ten získal zpět svoji podobu.

Hlupáček si vzal nejmladší princeznu za ženu a po smrti jejího otce se stal králem.



365

SIHÁČEK



březen 2021

Jak to zvládáme

CO SE STALO



17. 2. — začalo oteplení. Ráno nečekaně vystřídalo sněžení dosud padající déšť... V čase schůzky už svítilo slunce, sníh byl tak akorát na koulovačku...

Nečekal jsem, že příprava úkolu č. XVI bude trvat tak dlouho, přitom to bylo tak jednoduché. Nejprve vznikla laboratoř, se sedátkem a stolečkem, na kterém byly připravené pomůcky — odměrný válec, míchadlo a lampičky pro prosvětlování míchané tekutiny.

Na třech místech zahrady pak byly uloženy lahve s různobarevnými tekutinami. Tento úkol bude od účastníků vyžadovat lehké protažení mozkových závitů, uvidíme, komu se to povede.

Protože v tomto týdnu jsou v Ostravě a okolí jarní prázdniny, zůstal na zahradě ke splnění i předchozí úkol.

Vyšlo a na parapetu bylo »nové číslo« oddílového časopisu.

24. 2. — pokračovalo oteplení. Sníh zůstává jen na kousku zahrady a kolem Agáty už téměř není...

Příprava úkolu č. XVII byla zábavná, zvláště úprava kulis i příprava „místnosti“ pro Karmelu. Botník se změnil na knihovnu a kromě jiného byla připraveny jehly a nitě pro splnění úkolu.

Úkol tentokrát vyžadoval od účastníků trochu zamyšlení a nezbytná byla i šikovnost rukou. Všichni sice získali pověst o dracích a pokladech, jen si nejsem jistý, jestli všichni našli lístek s nápisem JMELÍ.

Posledních úkolů se už tradičně účastnila jen trojka srdcařů : -D.



memoriter, menander, mendacium
to bylo to správné heslo

WEB: www.volny.cz/sihhasapa
vysl: 3. 3. 2021

Ilustrace: Testérka fotky: Canon S120
e-mail: sihhasapa@centrum.cz

autoři vydání: Michael a Pavouk (tel. 605 150 727)
příspěvky: Michael

